

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

'T REGLEMENT

blijspel in drie bedrijven

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.2063

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 'T REGLEMENT' op te voeren moet de naam van auteur **LOUIS BONNEN** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/0220/028
ISBN- 978- 90-385- 02441

© 1993 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personages : 3 DAMES - 5 HEREN - 1 DECOR

JULIA : een ongehuwde caféhoudster.

FONS : haar ongehuwde broer.

JET : een oude, inwonende tante van Fons en Julia.

TREESKE : lid van een toneelgezelschap.

BOB : lid van een toneelgezelschap.

KOEN : lid van een toneelgezelschap.

THEODOOR : huwelijkskandidaat van Julia.

ALBERT : plaatsvervanger van Theodoor.

DECOR : Het verhaal speelt zich af in een rommelig en onverzorgd zaaltje, palend aan de gelagzaal van een café. Links is er een raam en een buitendeur, rechts is er een deur om van en naar de gelagzaal te gaan.

Rechts-achter staat de schouw met kachel, tegen de achterwand een kast waar tenminste één persoon kan in rechtstaan.

Aan de zoldering hangen enkele kabels met lamphouders.

TIJD : Heden.

EERSTE BEDRIJF.

EEN WOENSDAG IN DE VOORAVOND. ALS HET DOEK OPGAAT, IS JULIA ALLEEN OP HET TONEEL. ZIJ LEGT OUDE KRANTEN, TIJDSCHRIFTEN EN DRUKWERK IN EEN DAARVOOR BESTEMDE KIST OF DOOS.

JULIA : Een berg papier krijgt een mens wekelijks in zijn brievenbus gestopt. (KIJKT NAAR PLAFOND) Nu zijn die gloeilampen nog steeds niet vervangen. Straks staan die mensen op de stoep en het lokaal is niet in orde. (KIJKT IN DE KACHEL) Die moet ook dringend gepest worden. Als ik niet overal aan denkt, gebeurt er hier in huis niets. En Fons zal wel weer bij zijn parkieten staan. (ZIJ KIJKT DOOR HET RAAM EN LACHT) Nu moet je dat toch eens zien ! Hij staat weer tegen die stomme vogels te praten. (ZIJ KLOPT TEGEN HET GLAS EN ROEPT) Fons !Fons, kom nu toch eens bij die geverfde mussen vandaan, hierbinnen is er nog zoveel werk te doen ! (TERZIJDE) Hij hoort me niet eens. (KLOPT NOG EENS. TERZIJDE) Wacht, die zal ik eens hebben (ZIJ OPENT DE DEUR LINKS EN ROEPT) Fons !Als je nu niet onmiddellijk naar binnen komt, maak ik morgen soepvlees van je vogels ! (SLUIT DEUR. TERZIJDE) Die is onmiddellijk hier, let maar eens op.

FONS : (OP DEUR LINKS) Jij houdt je handen van mijn vogels af. Begrepen ? Die beestjes vliegen al van ellende tegen de draad, alleen als ze van op afstand je adem nog maar ruiken.

JULIA : Hadden die parkieten maar een beetje meer vlees en minder pluimen, dan had ik er allang een vidé-vulling van gemaakt, om in het café te verkopen als een warme snack. Nu moet jij eens héél goed naar me luisteren.

FONS : Zal ik er bij gaan zitten, of duurt het niet lang ?

JULIA : Jij gaat de gloeilampen die stuk zijn vervangen, en dan maak je die kachel zuiver.

FONS : Die kachel ? Die heeft de laatste tien jaren niet meer gebrand.

JULIA : Juist daarom moet je ze zuiver maken.

FONS : En waarom moet dat nu weer zo snel gebeuren ?

JULIA : Omdat ik dit zaaltje ga verhuren aan een vereniging.

FONS : (SCHRIKT) Dan moet er ook nog behangen en geverfd worden ?

JULIA : Waarom ? Wat mankeert er aan dat behangpapier ?

FONS : Je gaat die mensen toch niet.....

JULIA : Het is toch maar een toneelgezelschap, dat hier komt repeteren. Dus komt dat allemaal niet zo nauw.

FONS : Dan nog mogen die mensen hun hobby beoefenen in een behoorlijk lokaal.

JULIA : Hobby ? Zal ik je daarover mijn mening eens geven ?

FONS : Voor mij hoeft het niet. Maar je doet het toch, zeker ?

JULIA : Als dat volkje loopt om 's avonds van huis weg te zijn, moeten ze ook maar niet te krek kijken waar ze dan terechtkomen. En over die toneelspelers heb ik toch zoal mijn bedenkingen. Allemaal die getrouwde mannen en vrouwen onder elkaar, dat kan niet goed zijn. En dan ook nog om middernacht over straat lopen. Volgens mij kunnen dat géén fatsoenlijke mensen zijn.

FONS : En dan de mensen die in jouw café een pint komen drinken, die lopen 's avonds laat toch ook over straat.

JULIA : Dat is geheel iets anders. Die mensen komen hier om een frisse en verzorgde pint bier te drinken.

FONS : (TERZIJDE) Ja, als ze alleen voor jouw zuur gezicht moesten komen, bleven ze allemaal weg.

JULIA : Wat was dat over mijn gezicht ?

FONS : Jouw gezicht ?Ik zei enkel : en het brengt ook nog iets op. Nietwaar, Julia ?

JULIA : Als je dat maar weet ! En nu ga je gloeilampen kopen, 60 Watt is voldoende. Apropos, weet jij waar tante is ?

FONS : Welke dag is het vandaag ?

JULIA : Woensdag.

FONS : Dan heeft ze haar kaartnamiddag. (AF RECHTS)

JULIA : (KIJKT HORLOGE) Dan kan zij elk ogenblik komen binnenwaaien. (ZE BEGINT ZACHTJES TE ZINGEN EN HET REFREIN KRIJST ZE LUID)

FONS : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Julia ? ! (KOMT GEHAAST OP RECHTS) Wat scheelt er ?Waarom schreeuw je zo ?

JULIA : Ik schreeuwen ?Nee, ik was gewoon aan het zingen.

FONS : Gelukkig maar ! Ik dacht dat je werd aangerand.....of erger nog, dat je met de vingers tussen de deur zat.

JULIA : Onnozelaar !

FONS : En als je nog eens wil zingen, doe het dan niet als ik hier ben en zeker niet te dicht in de buurt van mijn parkieten. Ik ben weg. (AF RECHTS.)

JULIA : (ROEPT HEM NA) En blijf niet te lang weg ! (BEKIJKT DE KAST) En dat kreng gaat er ook uit. (KIJKT IN DE KAST. MET EEN KLAP DOET ZE DEUR DICHT. ER VALT EEN FLES OM) Wat was dat ? Ik dacht dat die kast leeg was. (ZIJ OPENT DE KAST EN HAALT ER EEN FLES EN EEN GLAS UIT) Kijk eens aan ! (ZIJ RUIKT AAN DE FLES) Dat ruikt naar jenever. Zou Fons dan stiekem..... ? (DE DEURBEL VAN HET CAFE RINKELT) Dat zal tante zijn.

JET : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Julia ! Ik ben terug ! Waar ben je ?

JULIA : (ROEPT) In het zaaltje ! (ZET DE FLES TERUG IN DE KAST)

JET : (OP RECHTS) Is het eten klaar ?

JULIA : Ik begin er zo meteen aan. Ik heb eerst het oud papier gesorteerd en de boel hier een beetje aan de kant gezet.

JET: Ik heb vandaag met kaarten weer goed verdiend.

JULIA : Tante Jet, hoe vaak heb ik je al gezegd dat je niet voor geld mag kaarten.

JET : En waarom niet ? Als iedereen in het zwart mag bijverdienen, dan mag een oude vrouw met een klein pensioentje dat zeker !

JULIA : Je kaart toch alleen maar om de namiddag om te krijgen. Hoeveel heb je weer gewonnen ? Honderd frank ?

JET : Honderd ? Negenhonderd frank heb ik ze afgetrosgeld.

JULIA : Dat is niet eerlijk, tante. Dan heb je weer vals gespeeld ?

JET : Natuurlijk speel ik vals ! Maar dan moeten ze maar opletten, in plaats van grote trappisten en borrels te drinken. (IN HET CAFE RINKELT DE TELEFOON) Dat is misschien al iemand die zijn geld wil terug hebben. Zeg maar dat ik niet thuis ben.

JULIA : (TERWIJL ZE AFGAAT. TERZIJDE) Wie mag dat zijn ? (AF RECHTS)

JET : Nu ben ik toch benieuwd waar Fons zijn flessen jenever verstopt heeft. Ik weet zeker dat ze hier ergens in het zaaltje verborgen liggen. (ZIJ ZOEKT)

JULIA : (OP RECHTS. VERBAASD) Wat zoek jij daar ?

JET : (VERRAST) Ik ?Euh....paaseieren. Wat anders ?

JULIA : Er is nu geen tijd voor grapjes. Kom, tante, ga jij maar naar de televisie kijken.

JET : Ik wil niet naar de televisie kijken !

JULIA : Hier kun je ook niet blijven. (KIJKT HORLOGE) Er is op dit uur van de dag wel een kinderprogramma of een kwis op de buis.

JET : Waarom wil jij me per se hier vandaan hebben ?

JULIA : Er komt bezoek voor mij.

JET : Jonge kerels ?

JULIA : Dat zal ik je morgen wel vertellen. (WIL HAAR NAAR DE DEUR LEIDEN)
Kom !

JET : (RUKT ZICH LOS) En zo gaat dat altijd met oude mensen en kinderen.
Duw ze maar in een hoekje en zet de televisie maar aan, dan zijn ze stil.

JULIA : Je moet het begrijpen, tante.

JET : Maar goed dat ik zoveel geld heb, anders had je allang een sticker op mijn rug geplakt en me bij het grof huisvuil gezet.

JULIA : Dat is niet waar ! Ik hou heel veel van jou.

JET : Maar het meeste van mijn erfenis.

JULIA : Als je gaat, mag je naar een videofilm kijken waar Fons 's avonds laat altijd naar kijkt.

JET : Een sexfilm ? Meen je dat werkelijk ? Eindelijk ! De eerste keer in mijn leven dat ik zo een film te zien krijg. (AF RECHTS. ZE VERGEET HAAR HANDTAS)

JULIA : (ROEPT HAAR NA) Maar je komt niet meer terug. Begrepen ? En je weet hoe de video werkt. (TERZIJDE) Dat mens is zo nieuwsgierig als ze oud is. (TANTE KOMT TERUG OP RECHTS. JULIA MERKT DIT NIET) Mijn hemel heb ik nu al verdiend, alleen al door haar op te passen.

JET : Jij in de hemel ? De duivels houden drie dagen barbecue, als jij in de hel komt. (NEEMT HAAR TAS) Ik zal mijn tas maar meenemen, want jij snuffelt nogal graag in mijn spullen. (AF RECHTS)

JULIA : Ze heeft geluk dat ze een grote erfenis nalaat, anders zou ik haar geen dag meer dulden onder mijn dak. (DE DEURBEL VAN HET CAFE RINKELT) Daar zullen ze zijn ! (AF RECHTS. EVEN LATER TERUG OP MET KOEN EN TREESKE) Deze kant uit, graag.

KOEN : Goedemiddag, mevrouw.

JULIA : Niets mevrouw, het is nog steeds juffrouw.

KOEN : Neemt u me niet kwalijk. Mag ik ons even voorstellen ? Ik ben Koen, degene die zoëven getelefoneerd heeft, en dit is Treeske.

TREESKE : Aangenaam, juffrouw.

KOEN : Kunnen we dan nu even het repetitielokaal gaan bezichtigen ? Ik ben reuze-benieuwd.

JULIA : Dan hoeft je niet verder te lopen. Je bent er al.

TREESKE : Bedoel je deze.....stapelruimte ?

KOEN : Hier ? In de advertentie stond dat het een licht en ruim lokaal was.

JULIA : En wat mankeert er aan dit lokaal ? (WIJST) Daar staat een raam, en die kast gaat eruit. Ruimte en licht genoeg.

TREESKE : Ik had het me toch geheel anders voorgesteld. En dan de ontvangst.

JULIA : Hadden jullie misschien de fanfare en een cameraploeg van de televisie verwacht ? Kijk, het is te nemen of te laten. Er zijn nog kandidaten genoeg. Maar omdat toneelspelers zo fatsoenlijke mensen zijn, hebben jullie de voorkeur.

KOEN : We hebben geen andere keuze. We zullen dan maar proberen er het beste van te maken. (DEURBEL VAN HET CAFE RINKELT) Dat zal Bob zijn.

JULIA : (OPENT DE DEUR RECHTS EN ROEPT) Komt u maar verder, mijnheer !

BOB : (KOMT OP DEUR RECHTS) Het spijt dat ik te laat ben. (WRIJFT IN HANDEN) Wel, ik sta te popelen van ongeduld om ons nieuwe lokaal te aanschouwen.

TREESKE : (SARCASTISCH) Welkom in ons nieuwe lokaal.

BOB : Is het dit ? Dan sta ik te popelen om hiernaast een glas bier te gaan drinken. Saluut ! (WIL AF RECHTS)

KOEN : Nee, wacht. (BOB KOMT TERUG) Het moet natuurlijk nog ingericht worden.

JET : (OP DEUR RECHTS) Zeg eens, Julia, is er geen andere film ? Ik kan dat niet goed volgen. Er is een vent die voortdurend op en neer wipt, en dan ook nog steeds met een andere vrouw.

JULIA : Tante ! (TOT DE ANDEREN) Je moet het haar maar niet kwalijk nemen. Ze weet niet beter. (WIL JET NAAR DE DEUR LEIDEN)

JET : Wel, wel ! Eindelijk nog eens kerels over de vloer die nog strak in hun vel zitten. (TOT BOB EN KOEN) Mag ik jullie even aanraken ? Het is zolang geleden. (WIL BOB AANRAKEN)

BOB : (ONTWIJKT JET) Eh, liever niet ! Ik...ik...

JULIA : Tante, gedraag je !

KOEN : (NEEMT JULIA TERZIJDE) Is ze.....gevaarlijk ? Ik bedoel..... ?

JULIA : (TOT KOEN) In het geheel niet. Ze doet wel een beetje vreemd, maar ze heeft er de leeftijd voor.

JET : (TOT TREESKE) Mag jij met je grote broers meegaan ?

TREESKE : Zij zijn mijn.....vrienden !

JET : Vrienden ? Heb jij er twee te onderhouden ? Kun je me er niet eentje lenen ? Ik zal hem onbeschadigd teruggeven. (WIJST NAAR BOB) Die daar, die staat me wel aan. (WIL NAAR BOB GAAN)

TREESKE : (HOUDT HAAR TEGEN) Nee, je begrijpt het verkeerd.

JET : Zo is de jeugd van tegenwoordig ! Hebzuchtig zijn ze. Pas van de lagere school af, en ze lopen al met twee jongens tegelijk over straat. (TOT TREESKE) Maar je mag ze houden, die snotneuzen.

JULIA : En nu is het genoeg geweest ! Kom, tante, ik zal je een boterham smeren en dan ga je naar bed.

JET : Weeral boterhammen ? Ik wil ook wel eens iets anders.

JULIA : (LEIDT HAAR MET ZACHTE DWANG NAAR DEUR RECHTS. TOT DE ANDEREN) Ik ben zo terug. (AF RECHTS MET JET)

TREESKE : Bedankt, mijnheer de voorzitter, dit heb je weer prima geregeld.

KOEN : Mij hoeft je geen schuld te geven. Ik kon van tevoren ook niet weten dat het een bedrieglijke advertentie was.

TREESKE : Hoeveel huur denk je voor dit....paleis te moeten betalen ?

KOEN : Dat zal meevallen. Ik denk zo een vijfhonderd frank per maand.

BOB : Vijfhonderd frank ! ? En wie zal dat betalen ? Van mij krijg je geen frank.

TREESKE : Van mij evenmin. Ik kan mijn geld beter gebruiken. (JULIA OP RECHTS)

JULIA : Zo, die is weer gekalmeerd. Zullen we het dan nu even hebben over de huurprijs ? Als cafébazin, die op het einde van de maand niets overhoudt, ben ik wel verplicht om een.....kleine vergoeding te vragen.

BOB : Hoe klein ?.....Driehonderd frank ?

JULIA : Jij weet wel niet wat het onderhoud van dit lokaal kost ! Maar omdat ik niet op geld uit ben en jullie het vel niet over de oren wil halen, vraag ik slechts.....tweeduizend frank per maand.

KOEN : Twee duizend ? ! Wat zit er allemaal in die prijs inbegrepen ?

JULIA : Een verlicht en verwarmd lokaal, het gebruik van het toilet en je hoeft niet te poetsen.

TREESKE : (WRIJFT MET DE HAND OVER DE SCHOUW OF DERGELIJKE) Zo te zien, is dat in het verleden ook niet vaak gebeurd.

KOEN : Treeske.....blijf nu toch eens bij de zaak waarmee we bezig zijn !

BOB : Licht en warmte moet er uiteraard zijn, maar.....euh....als we het toilet niet gebruiken, hoeveel.....

TREESKE : Zeg eens, plezante !En ik dan ? Waar moet ik..... ?

KOEN : (TOT TREESKE) Moet je dan echt problemen zoeken waar er geen te vinden zijn ?

TREESKE : De mannen kunnen ergens tegen een muur of een boom gaan staan, maar wij vrouwen worden toch maar weer gediscrimineerd.

BOB : Dat is winterdag als het vriest ook geen lolletje, hoor ! Trouwens, waar is het toilet ?

JULIA : (WIJST NAAR RAAM) Daar !

TREESKE : (EN BOB KIJKEN NAAR BUITEN) Waar ?

KOEN : Bedoel je die groene deur met dat hartje in ?

TREESKE : Dan is het zeker nog zo een ouderwets geval: een plank met een gat in. Gezellig, als je het mij vraagt !

JULIA : De juffrouw had zeker een kristallen pot met een verwarmde bril verwacht. (ONGEDULDIG) Wel, kunnen we tot een overeenkomst komen ?

BOB : Toch blijft het veel geld. Wij zijn maar een vereniging.

JULIA : En ik zeker geen liefdadigheidsinstelling !

BOB : Dit is onze hobby !

JULIA : Alle hobby's kosten geld. (KIJKT HORLOGE) Ik wil jullie niet opjagen, maar over een half uur komt er een persoon die vijfduizend frank per maand wil geven. Jullie willen misschien nog even met elkaar overleggen ? (STAAT OP) Maar denk eraan, zo een buitenkans krijgen jullie nooit meer. (WIL AFGAAN) Dan zal ik me nu even verwijderen.

KOEN : Akkoord ! We nemen het lokaal.

TREESKE : Koen ! Je bent niet normaal ! Wie gaat dat betalen ?

JULIA : (TOT TREESKE) Moet jij dan overal met je kwebbel tussenkomen ?
Wees liever blij, dat er in de groep iemand is met een zakelijk
instinct.

KOEN : Nu hoor je het ook eens van een ander. Waarom denk je dat ze mij tot
voorzitter verkozen hebben ?

TREESKE : Omdat niemand anders het wilde zijn.

BOB : Toch vind ik dat we niet te snel mogen beslissen, Koen.

TREESKE : Dat is ook mijn gedacht. We mogen niet over één-nacht-ijs gaan.

JULIA : (ONGEDULDIG) Mag ik jullie vriendelijk, doch met enige drang
verzoeken dit lokaal te verlaten ? Jullie gaan buiten maar
overleggen.

KOEN : En toch nemen we het lokaal ! (BOB EN TREESKE MORREN) Zullen we dan
even een contractje opstellen, juffrouw ?

JULIA : Niks van ! Er worden geen papieren geschreven en ondertekend.

KOEN : Dan spreken we af, dat we elke maandag- en donderdagavond repeteren.
En mocht het nodig zijn, overdag ook wel eens.

JULIA : Als jullie me dat tijdig laten weten, is het voor mij in orde.

TREESKE : Zullen we dan maar eens opstappen ?

KOEN : Dan ga ik nog eerst een sigaret opsteken.

JULIA : (NEEMT SIGARET UIT ZIJN MOND) En roken is hier verboden !

TREESKE : Wat mogen wij dan wel ?

JULIA : Alles ! Behalve datgene wat het reglement verbiedt. Het spijt me,
maar een reglement is een reglement. (TREESKE, BOB EN KOEN AF DEUR
RECHTS) Die dachten zeker dat er een sukkeltje voor hen stond. Ik
moet dat volkje goed in het oog houden. En vooral Treeske, want die
heeft nogal een scherpe tong.

JET : (OP DEUR RECHTS. KIJKT ROND) Ach, zijn ze weg?

JULIA : En voor jou is het slaaptijd. Komaan, je bed in !

JET : Ik wil niet !

JULIA : En jij gaat wel ! (NEEMT TANTE MEE AF RECHTS)

FONS : (DE DEURBEL VAN HET CAFE RINKELT. ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Ik ben het ! (KOMT DAN OP RECHTS) Hé, niemand hier ? Dan moet ik ervan profiteren. (GAAT NAAR KAST EN NEEMT FLES EN GLAS. SCHENKT IN EN DRINKT) Dat doet deugd. Ik ben benieuwd of Julia dit lokaal intussen verhuurd heeft. (LACHT) 'Als 't maar opbrengt', zegt Julia altijd. (ZUCHT) Waar is de tijd naartoe, dat hier elke zondag werd gekaart, en elke avond van de week een vergadering was ? Vervlogen tijden !

JULIA : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) En jij blijft in je bed ! Versta je dat goed, tante ?

FONS : Oei, ons Julia. (FLES EN GLAS IN DE KAST ZETTEN) Als ze het ziet, is het weer groot alarm.

JULIA : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Fons, wat ben je aan het doen ?

FONS : (KRUIPT VLUIG OP DE TRAPLADDER OM EEN GLOEILAMP TE VERWISSELEN) Ik ben aan het werken ! Wat zou ik anders doen ?

JULIA : (OP RECHTS) Ben jij nu pas met die lampen bezig ?

FONS : Na al die jaren zitten die dingen vastgeroest.

JULIA : (OPENT DE KAST EN NEEMT DE FLES) Fons, wat is dit ?

FONS : (BEKIJKT DE FLES) Ik heb er geen gedacht van. Hoeveel keren mag ik raden ?

JULIA : Doe niet zo flauw ! Wat zit er in deze fles ?

FONS : Proef of ruik eraan, dan weet je het toch.

JULIA : Fons, drink jij stiekem ?

FONS : Ik drink wel koffie en thee, maar stiekem heb ik nog nooit gedronken. Ik zou niet weten hoe het smaakt.

JET : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Julia !Julia !

JULIA : Slaapt dat schepsel nu nog niet ? (ROEPT) Ja, ik kom !

FONS : Is tante weer lastig ?

JULIA : Lastig ? Als het een klein kind was, zou je denken dat ze nog tanden moest krijgen.

FONS : Je moet dat mens ook niet om zes uur in bed stoppen.

JULIA : Jij weet niet wat dat is, om de ganse dag zo een oud mens te volgen.

JET : (ROEPT ACHTER DE SCHERMEN) Julia !Juliaaaaaaaa ! Ik kan niet slapen !

JULIA : Ze begint me op mijn zenuwen te werken ! (ROEPT) Ja, ik kom ! Tel maar alvast schapen !

FONS : Als je het dan toch zo moeilijk met tante hebt, waarom stop je haar dan niet in een rusthuis ?

JULIA : Een rusthuis ?Nooit ! Ik zal haar wel verzorgen. Ook al krijg ik stank voor dank.

FONS : En misschien een grote erfenis als ze sterft.

JULIA : Voor die paar miljoenen die tante nalaat ? Poeh, daaraan laat ik me niet kennen. Ik doe het uit pure naastenliefde.

FONS : Jij iets doen uit naastenliefde ? Alleen als het geld opbrengt, doe jij iets.

JULIA : Niemand gelooft het, maar ik ben een zéér sociaal-voelend mens. Ik geef een bepaalde uitstraling, maar dat zie jij niet.

FONS : En blijkbaar ik niet alleen, want anders had je wel een man gevonden om mee te trouwen.

JULIA : Mannen ? De mannen zwermden vroeger rond mij, gelijk vliegen rond een schotelkje melk.

FONS : Ja, tot dat ze wisten dat het azijn was, in plaats van melk.

JULIA : Jij moet niet veel zeggen, je bent zelf niet getrouwd.

FONS : Ik kom er rond voor uit, dat ik wacht op de erfenis van tante. En als ik de erfenis heb, kan ik immers nog trouwen.

JULIA : Jij bent een gemene vent !

FONS : En jij een huichelaarster !

JET : (ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) Julia !Juliaaaaaaaa ! Ik kan nog niet slapen ! En ik heb ook dorst ! Kom eens !

FONS : (ROEPT)Ja, tante, ze komt !

JULIA : (TOT FON) Heet jij ook Julia ? (ROEPT) Heb je al schapen geteld ?

JET : (ROEPT ACHTER DE SCHERMEN))Ja !Maar de schapen zijn op, de stal is leeg !

JULIA : (ROEPT) Als de afwas gedaan is, kom ik !

JET : (ROEPT) Je hoeft niet meer te komen, ik kom zelf wel !

JULIA : (ROEPT) En jij blijft in je bed ! (LUISTERT EVEN AAN DE DEUR. TOT FONTS) Een klein kind zou je een klets tegen de billen geven, maar zoiets kun je toch niet bij een mens van zeventig. Ik ga de afwas doen, en jij doet verder met je werk. (NEEMT FLES MEE. AF DEUR RECHTS)

FONS : (ZUCHT) Nu heeft ze natuurlijk die fles meegenomen. Als dat te vaak gebeurt, dan zal ik vlug door mijn voorraad heen zijn. (TREKT EEN KIST OF DOOS MET FLESSEN VAN ONDER DE KAST VANDAAN) Even mijn voorraad controleren. (TELT) Eén....twee....(DAN IN STILTE) ...zeven...acht....

JET : (IS INTUSSEN OPGEKOMEN VIA DEUR RECHTS. AAN HAAR ARM DRAAGT ZE EEN HANDTAS. ZE GAAT TOT ACHTER FONTS, DIE HAAR NIET HOORDE BINNENKOMEN, EN DUWT HAAR WANDELSTOK IN DE RUG VAN FONTS) Handen omhoog ! ...Je jenever of je leven !

FONS : (SCHRIKT) Niet schieten.....ik. (DRAAIT ZICH OM) Verdorie, tante, je liet me schrikken. Moet jij niet in bed liggen ?

JET : In bed liggen ? Vroeg gaan slapen is voor baby's en oude mensen.

FONS : En wat kom jij hier doen ?

JET : (ZIJ GAAT AAN DE DEUR STAAN LUISTEREN EN HAALT DAN EEN PLASTIC FLES UIT HAAR TAS) Ik kom tanken.

FONS : Je weet toch dat jenever slecht voor je is.

JET : Zwijgen en die fles vullen ! Het mineraalwater dat Julia mij te drinken geeft, krijg ik niet meer door mijn keel. Dat water is nog te slecht om in een ezel zijn oren te gieten. Weet je wat die geit altijd zegt ? 'Van veel water drinken kun je goed plassen, tante'. (BOOS) Alsof jenever in mijn blaas zou blijven zitten. (FONS VULT FLES) Je hebt die jenever toch niet aangelengd, zoals Julia dat doet met de jenever die ze in het café verkoopt.

FONS : Waarom zou ik ? Ikzelf drink er toch ook van.

JET : En morgen moet je me weer eens een krentenbrood meebrengen, want dat volkoren-gedoe eet ik niet meer.

FONS : Dat is toch gezond voor je, tante. Je moet aan je cholesterol denken.

JET : Ach, schei toch uit met die.....hollekestrol ! Kakbrood, zeg ik daar tegen ! Het gaat er vanboven in en het komt er vanonder precies hetzelfde terug uit. Geef mij maar een echte krentenboterham met roomboter opgesmeerd. Waarvan denk jij dat ik zo oud geworden ben ? Niet door het eten van die slappe kost, die de mensen tegenwoordig in hun lijf jagen.

FONS : Hier is je fles, en nu naar bed.